

BR GEORGES SERRARIS

geboren te Hamme op 6 december 1927
overleden Gent (Sint-Lucasziekenhuis)
op 30 mei 2005

Geboren en getogen te Hamme kende Georges de broeders via de Hamse broederschool. Op jeugdige leeftijd trad hij in bij dezelfde Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes te Oostakker. In 1945 sprak hij zijn eerste tijdelijke geloften uit. Na enkele jaren in Oostakker stond Br. Georges vanaf 1951 in dienst van mentaal gehandicapten in de wijk La Volière te Luik (Hôpital pour Maladies Mentales). Daar hadden de broeders de leiding van 1947 tot 1968. In Nederland behaalde hij daarvoor het diploma 'verpleging B'. Te Luik werd hij door allen gewaardeerd om zijn optimisme en sociale ingesteldheid.

In het jaar 1968 werd Br. Georges opvoeder in de Humaniora te Oostakker. Als opvoeder hield hij van een zekere regelmaat tussen studie en ontspanning en van gezonde tucht met een menselijk gelaat. Zo voelden de oudere leerlingen zich bij hem thuis. Bij schoolfeesten en opendeurdagen bood Br. Georges, samen met vele medewerkers, altijd zijn diensten aan. Na 25 jaar in de opvoeding kon Br. Georges genieten van een betrekkelijke rust. Op velerlei gebied bleef hij echter actief en dat tot einde 2004. Zo was hij nog steeds een vaste medewerker in het zwembad Rosas. Ook deden vele broeders en anderen, eveneens tot eind 2004, op hem beroep bij het verzorgen van pijnlijke en moeilijke voeten. In Nederland had hij immers ook een opleiding chiropedist gevolgd. Vele inwoners van de wijk Lourdes hebben hem gekend als een sociaal voelend mens die hield van een rustig babbeltje en een ontspannen kaartspel en, indien hij het aankon, als helper in nood.

Schijnbaar was Br. Georges iemand zonder problemen, maar ingewijden wisten wel beter. De laatste jaren en zeker de laatste maanden liet zijn gezondheid het steeds meer afweten. Zo was zelfs de kleinste trap opgaan een kwelling. Ook beperkte hij zich dagelijks zeer sterk in spijs en drank. Toch bleef hij tot op het einde een tevreden mens.

DALO